

نقش حرف خودی چکیده مقالات

همایش بین المللی اندیشه ها، آثار و خدمات امیر علی شیرنویس

Thoughts, Achievements and Contributions of Amir Alishir Nava'i

Amir Alisher Navoiyning tafakkuri, me'rosi va bashariya[t]ga hizmati
بهمن ماه ۱۳۹۳، ایران، مشهد – February 2015, Iran, Mashhad

با نظرارت:
دکتر مهدی دخت پور خالقی جنزوی

نقش امیر علی‌شیر نوایی در گسترش تاریخ‌نگاری عصر تیموری

عباس سرافرازی^۱

دوره تیموری از نظر رواج تاریخ‌نگاری دنباله نهضت تاریخ‌نگاری دوره مغول و ایلخانان محسوب می‌شود. پس از شروع دوره تیموری به خاطر تحولات و فتوحاتی که صورت پذیرفت و علاقه بیش از حدی که تیمور به باقی ماندن نام و شرح قهرمانی‌های خود داشت، کار تاریخ‌نویسی رونق‌گرفت و کتاب‌های تاریخی و ظفرنامه‌های مهمی که حاکی و شامل فتوحات و شرح حال امیر تیمور بود، نوشته شد که این روند تا پایان دوره شاهرخ ادامه یافت. پس از شاهرخ موقتاً فترتی در تاریخ‌نگاری ایجاد شد تا این‌که در دوره سلطان حسین بایقرا و وزیر فرهنگ دوست وی، علی‌شیر نوایی مجددًا تاریخ‌نویسی توسعه بسیاری یافت. حمایت امیر علی‌شیر از ادبیان و مورخان باعث گردید در این دوره مورخان بزرگی همچون خواند میر، میر خواند، حافظ ابرو و دیگران پا به عرصه تاریخ‌نویسی نهادند و کتاب‌های تاریخی مهمی تألیف گردید، امیر علی‌شیر نیز خود به تاریخ‌نویسی علاقه‌مند بود و کتاب‌های با ارزشی در این زمینه از خود بر جای نهاد. نهضت تاریخ‌نگاری دوره امیر علی‌شیر تأثیرات عمیقی در دوره‌های پس از خود بر جای نهاد و تحولات تاریخ‌نگاری تیموریان هند و صفویان در ایران تا اندازه زیادی سبک و سیاق خود را مدیون تحولات تاریخ‌نگاری دوره امیر علی‌شیر نوایی است.

کلیدواژه‌ها: دوره تیموری، امیر علی‌شیر، تاریخ‌نگاری.